

DŘEVĚNÁ KYTICE

Klement Bochorák

Svázaná provázkem stojí dřevěná kytice u dveří mezi předsíní a světnici. Kterýpak zahradník nám ji přinesl? Ten musí mít jakousi tvrdou zahradu. Má čtyři kvítka jako čtyři vysoké kosatce. Pro pána krále, ještě nemáme léto, jaképak kosatce! Ale já už nebudu dělat okolky a řeknu vám, jaká je to kytice.

Co je na ní dřevěné, je pěkně bílé, a co je na ní kovové, je červeně natřené. Jsou to lopatka, hrábě, rýč a motyčka, čtyři jarní kousky jarního zahradního nářadí. No, řekněte, nevypadá to jako čtyři kvítka?

V zahradě to už začíná zpívat, začíná vonět, začíná hřát. A co tam voní? Zemská hlína tam voní. Voní a čeká. A na koho čeká? Na někoho, kdo na ní udělá záhonky. A kdože na ní udělá ty záhonky? Velcí i malí zahradníci. Velcí udělají záhony, malí udělají záhonky. A nejmenší, Tomíček, udělá si záhoneček. Vidíte, jak je to pěkně rozděleno!

Kdo můžeš, vezmi jedno z těch čtyř nářadíček a pospěš si, když je hezké počasí. Je to hra, práce a procházka zároveň. Uhrabujte, trochu ryjte a okopávejte si ten svůj zelený koutek.

Zahradní hlíně se taky říká prst'. A k prsti patří prst. Prst udělá v prsti důlek a do důlku přijde sazenička. Z deseti důlků vedle sebe bude rýha a do ní přijde deset hrášků kulihrášků.

A najednou, kde se vzala, tu se vzala, na cestičce čeká zelená konvička. Pomůže vám dočkat se vašeho čerstvého hrášku, vonné pažitky do vonné polévky, a budete mít macešky a karafiáty – a co toho budete na zahradě mít!

(Kouzelné hráčky)

Poupátka

Větřík vane krajinou,
poupátka se rozvinou.
Pak vyrostou z travičky
krásné malé kytičky.
Zima už jim neublíží,
jaro už se rychle blíží.

Větřík vane krajinou,
(Dřepneme si a obejmeme kolena. Hlavu
máme mezi koleny. Snažíme se
naklánět ze strany na stranu.)

poupátka se rozvinou.
(Jsme stále ve dřepu.
Zvedneme hlavu a ruce
položíme na kolena.)

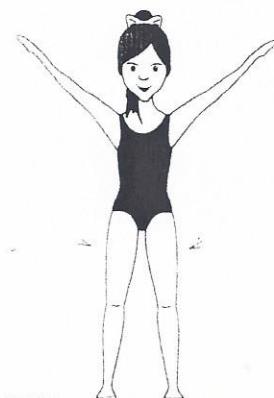
Pak vyrostou z travičky
(Začínáme se zvedat do
stoje spojného. Své ruce
spojíme před hrudí.)

krásné malé kytičky.
(Z předcházejícího postoje
zvedáme ruce vzhůru.)

Zima už jim neublíží,
(Ve stojí se obejmeme.)

jaro už se rychle blíží.
(Ruce vzpažíme
a pomalu připažujeme.)

Šel zahradník do zahrady

Lidová písň
z Čech
Doprovod
Ilja Hurník

Živě

1. Šel za-hra-dník do za-hra-dy s mo-ty-kou, s mo-ty-kou,
2. Ne-by-la to roz-ma-rý-na, byl to křen, byl to křen,

Klavír

mf staccato *mp*

B *E_s* *E_s*

vy-ko-pal tam roz-ma-rý-nu ve-li-kou, ve-li-kou.
vy-ho-dil ho za-hra-dní-ček zo-kna ven, zo-kna ven.

D.C. *mf*

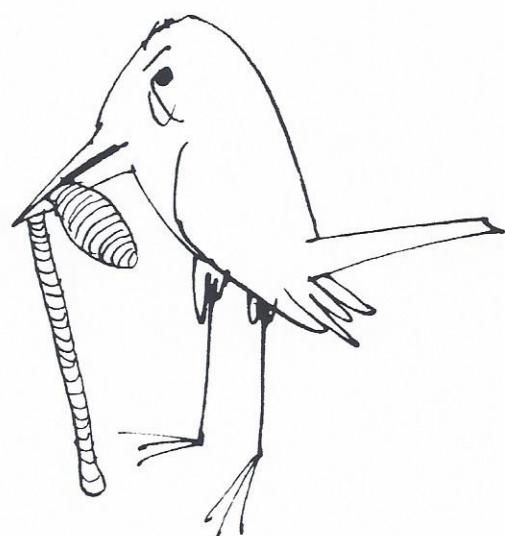
P *x*

TÝDEN MALÝCH ZAHRADNÍKŮ (BASNIČKA)

V PONDĚLÍ, V PONDĚLÍ
TÁTA PRÁCI ROZDĚLÍ.
V ÚTERÝ, V ÚTERÝ
DA' NÁM ČISTÉ ZA'STĚRY.
VE STŘEDU, VE STŘEDU
UŽ TO S RYČEM DOVEDU.
A KDYŽ PRÍJDE ČTVRTEK
RYJU JAKO KRTEK.

A KDYŽ PRÍJDE PÁTEK
UŽ ČEKÁME SVA'TEK.
V SOBOTU, V SOBOTU
SKONČÍME TY ROBOTY

A KDYŽ PRÍJDE NEDELE
zpíváme si vesele.

KDE NAJDEŠ?

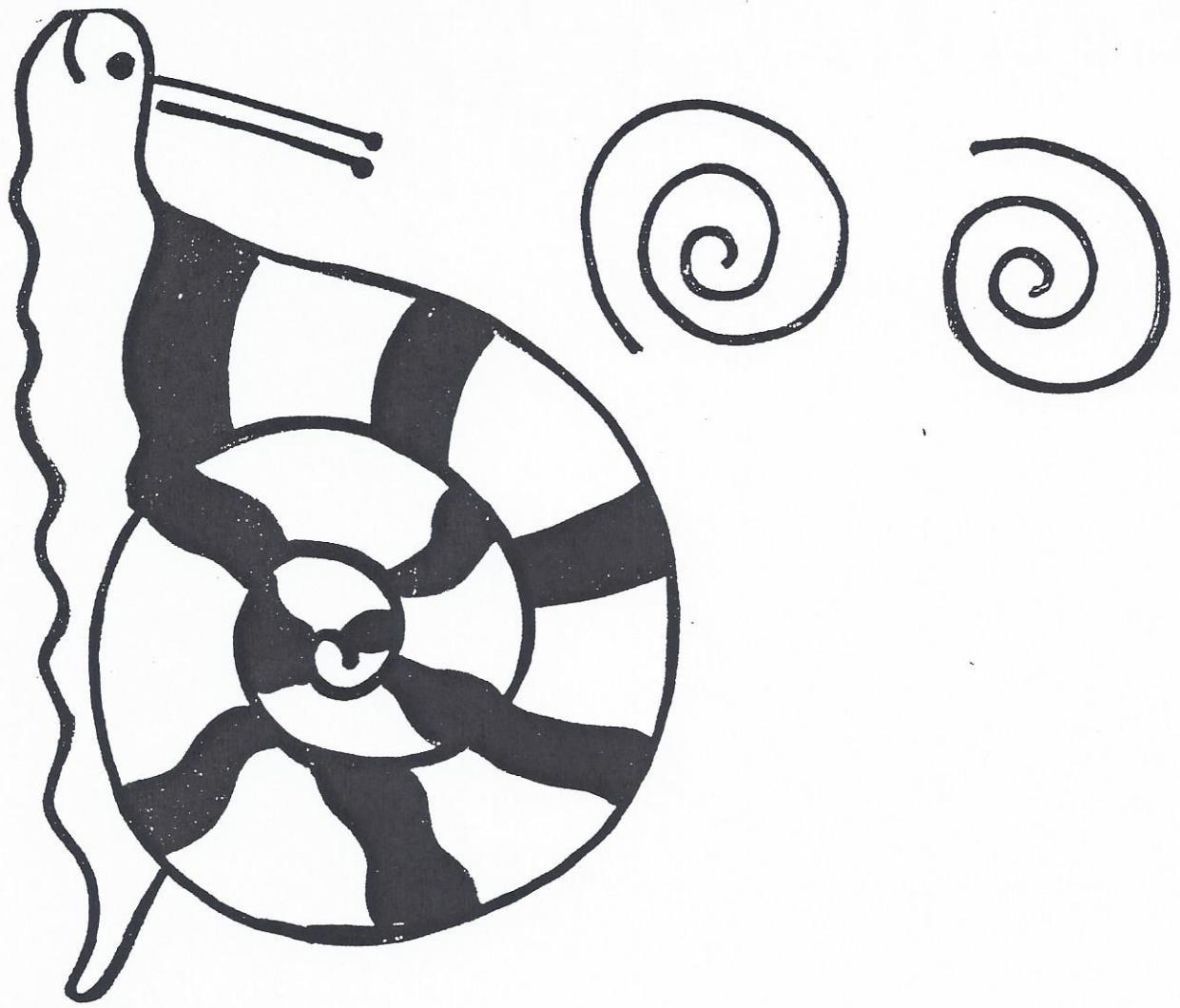
Pedagogický záměr :

Všímat si barev v přírodě, učit se porovnávat, vyhledávat.

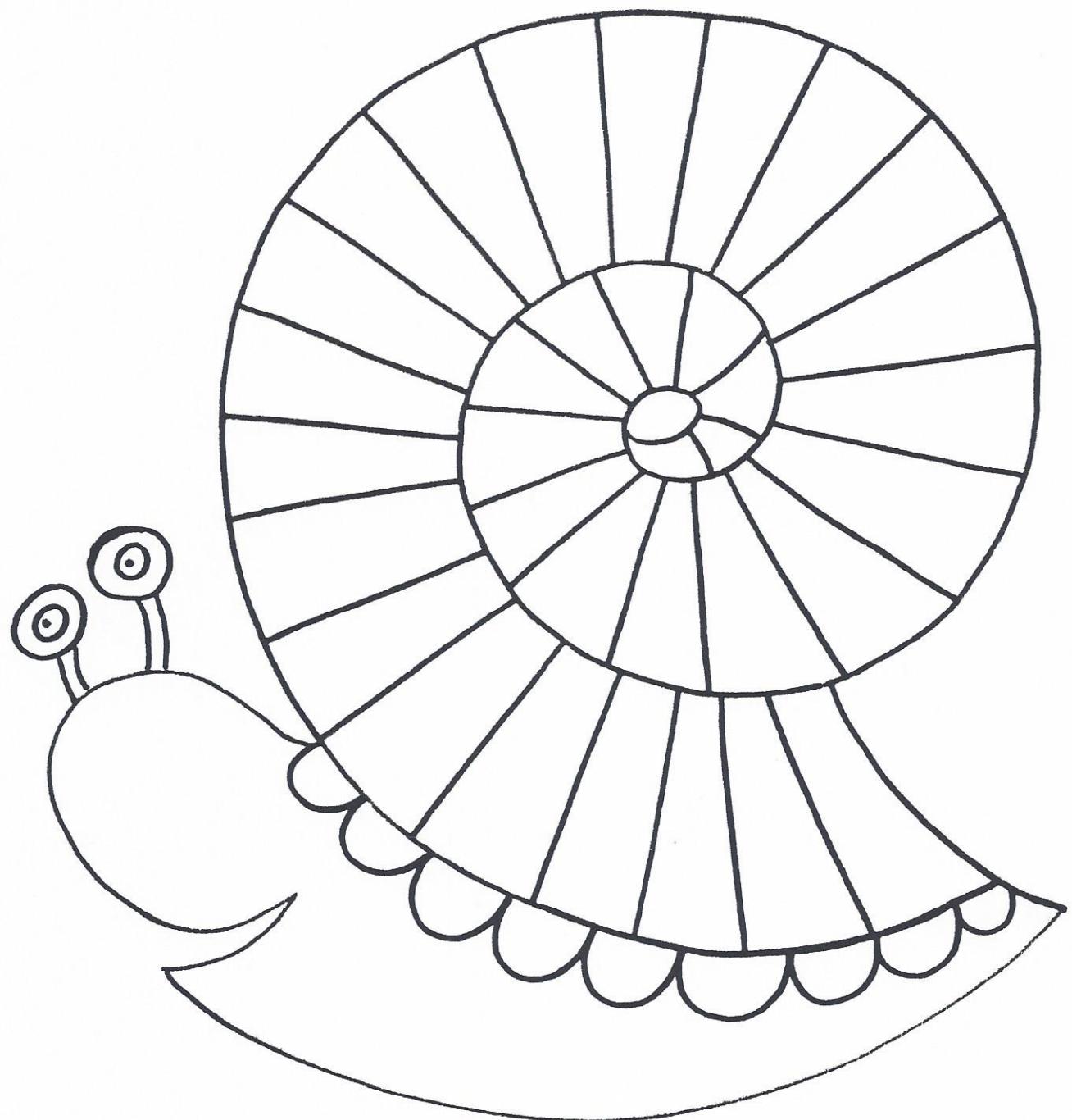
Popis činnosti :

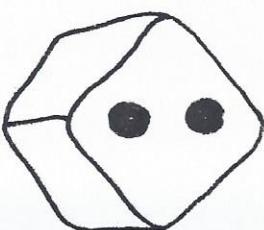
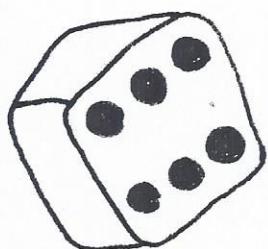
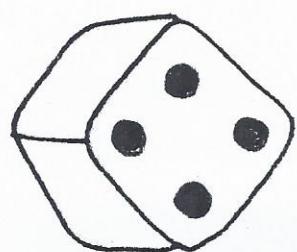
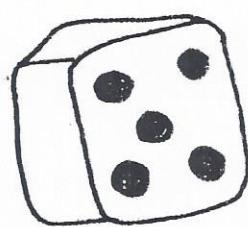
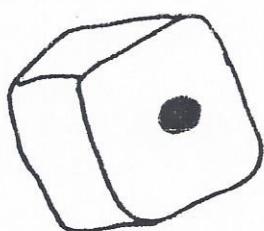
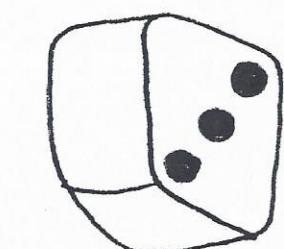
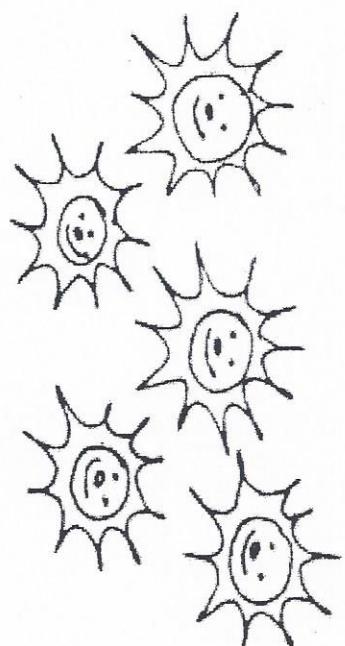
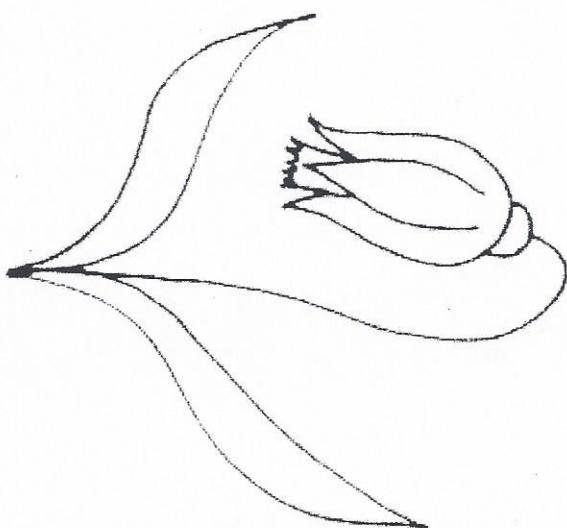
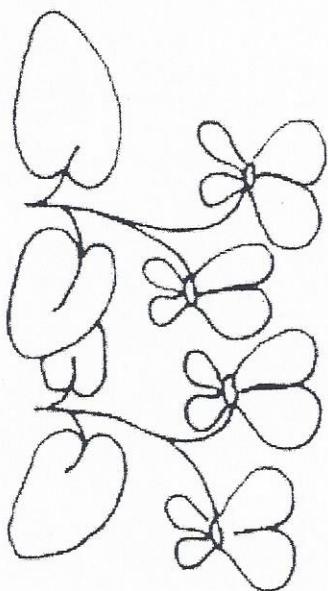
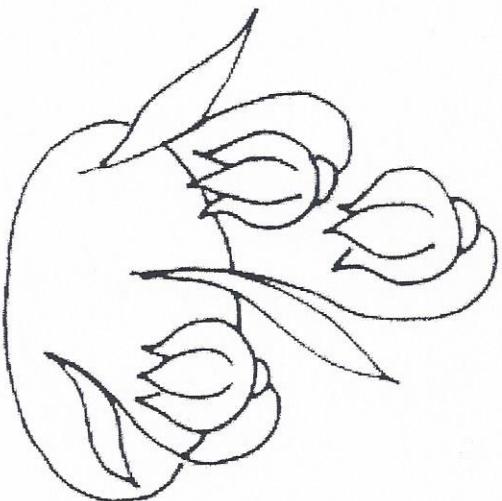
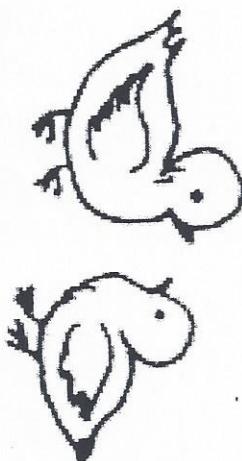
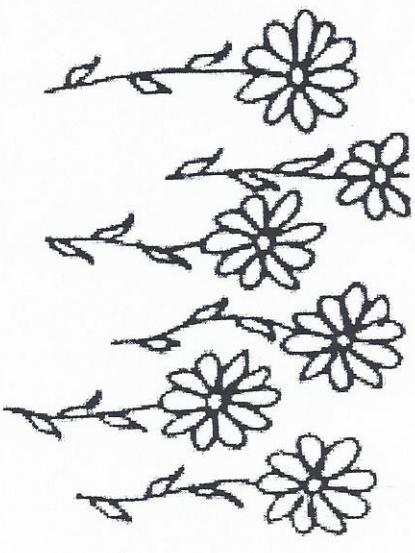
- na vycházku si vezmeme barevné proužky papíru a budeme zjišťovat, které barvy se nejvíce v přírodě vyskytují, které odpovídají jaru.
- všímáme si, jaké barvy jsou všude kolem nás, jak barevný je svět.
- vedeme děti ke zjištění, že barvy mají různé odstíny.
- pro zpestření hry děti objevují barvy, které určí učitelka.

VYBARVI ŽNEKOVI ULITY TAK, ABY SE BARVY
VEDLE SEBE STRÍDALY.

Přířad ke kostce obrázek se
stejným počtem.

JAK KONVIČKA ZALÉVÁ

